

Werom yn 'e tiid

Pé Couperus uit Eestrum sprookjesachtig maar waar

N.N.O.F. 6 januari 1988.

Ûnder dizze kop yn 'e Kollumerkrant skreaun auteur K. v. S. eartiids in moai ferhaal oer Pé. Doe 't ik dat in pear jier lyn yn ús doarpskrante set ha die Roel Steendam al fuort út 'e doeken dat it net alhiel kloppe. Yn it ferhaal stie û.o. dat Pé mei in adelike jongefaaam trouw wie mar soks wie net wier. Roel fertelde my doe ek, en letter nochris, dat op it ynternet foto,s stienen fan de pakesizzer Jitze Couperus. Om in lang ferhaal koart te meitsjen ik bin yn kontakt kaam mei de pakesizzer en dy hat in hiel oar ferhaal! Mei dat it neiteam fan Couperus, it Fries net allegearre machtich binne, dizze kear it ferhaal yn 't Nederlânsk.

Pé syn heit en mem, Hylkje en Jitze Couperus – van der Meulen, Kooiweg 2 yn Jistrum.

Pé zijn vader kwam in 1916 met zijn gezin vrouw en 5 kinderen uit Noardburgum als veldwachter naar Eestrum. 3 Meisjes en 2 jongens, Pé was de jongste zoon en had nog een jongere zus Afke. In die tijd was verder studeren voor alle kinderen uit het gezin financieel niet altijd haalbaar. Toen

Pé als 14 jarige de lagere school verliet ging hij de wijde wereld in op zoek naar een baan en belande in Den Haag. Pé vond werk bij een kippenboer in de omgeving van Wassenaar. Zijn werk was om bij de vaste klanten in Den Haag met een soort van „bakkerfiets” eieren te bezorgen.

Op een zekere dag kwam Pé met zijn fiets en de mand vol eieren ten val. Naast zijn eigen verwondingen, o.a. aan zijn knie waren de eieren ook kapot! Pé die allang blij was met zijn baantje zat op de rand van het trottoir en het huilen stond hem nader dan het lachen. Op dat moment kwam een adellijke dame in een rijtuigje voorbij en zag Pé daar zitten met een bebloed gezicht en knie. Zij gelaste de koetsier te stoppen en te vragen wat er aan de hand was. Na kennis genomen te hebben van de situatie ontfermde zij zich over Pé. Het toeval wilde dat de Barones van Brien en op zoek was naar een tweede „Lakei” ! De barones wilde n.l. met twee lakeien achter op haar rijtuig door de stad en omgeving rijden. Zo kreeg Pé een nieuwe baan, in adellijke dienst. Zijn werkzaamheden bestonden uit brandstof (kolen) halen uit de kelder voor de diverse kachels, de ochtendkrant ophalen, het poetsen van zilver, de tuinman helpen, paarden verzorgen en natuurlijk in uniform als lakei achter op het rijtuig wanneer de barones het theater bezocht of anders op visite ging. Na een paar jaar recommandeerde de barones Pé aan bij een vriendin, de Lady Amelia Cavendish-Bentinck. Deze aristocratische familie bezat in Londen en omgeving meerdere grote huizen en zo ook van de Bentinck zijde een landgoed in Nederland in de Achterhoek nabij Lochem en een ... “pied-a-terre” (tweede huisje) in Den Haag. Pé was nu meer een butler en ging dan ook met de familie op reis. Veelal waren zij een halfjaar in Engeland en een halfjaar in Nederland. Pé leerde de Engelse taal en omgangsvormen goed.

In die tijd attendeerde de Lady Cavendish-Bentinck hem op lectuur over de mijnen van koning Salomon en de schatkisten van Koningin van Sheba. De verhalen daarover waren in die tijd razend populair. De mijnen enz. zouden zijn gelegen tussen Oeganda en de Kongo in Centraal Afrikaan. De lady besloot op expeditie te gaan met 3 helpers waar Pé er één van was. De bedoeling was om de mijnen te bezoeken. En zo kwam Pé in 1929 met de boot aan in Mombassa (oostkust van Afrika).

Na een tocht van 1000 km door Centraal Afrika kwam er een einde aan de expeditie zonder de mijnen laat staan de schatkisten te hebben gezien. Pé ging later terug naar Oeganda en bleef daar wonen tot 1958 (bijna 30 jaar) als General Manager van de Twentse Overzeese Handels Maatschappij.

Daarnaast was hij later Consul Der Nederlanden- een onbetaalde bijbaan- waar zijn taak bestond uit het belangen behartigen van Nederlanders die in Oeganda vertoefden. Maar Pé was vooral een diplomaat in hart en nieren.

Na de komst van de verschrikkelijke dictator Idi Amin zijn Pé en zijn vrouw in Kenia- Nairobi gaan wonen. Omstreeks 1964 is hij met pensioen gegaan en woonden zij in Heerde, waar Pé in 1978 overleed. Zijn vrouw overleed in 2000 bij haar dochter in Engeland.

Dit is in het kort het ware verhaal van een 14 jarig jongetje die uit Jistrum vertrok om een baan te zoeken.

Omstreeks 15/8-1934 toen Pé, met de handschoen trouwde , met Nelly Kuyters en
Pé met zijn kinderen Jitze en Willy omstreeks 1945-46